

Lag om ändring i lagen (1994:339) om ändring i rättshjälpslagen (1972:429);

SFS 1994:482

Utkom från trycket
den 8 juni 1994

utfärdad den 26 maj 1994.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 8 § rättshjälpslagen (1972:429)² i paragrafens lydelse enligt lagen (1994:339) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

8 § Allmän rättshjälp får ej beviljas

1. i angelägenhet som skall prövas eller på annat sätt behandlas utom riket; rättshjälp får dock beviljas en rättssökande som är bosatt här, om saken gäller ett brott mot honom eller henne som motsvarar brott enligt 6 kap. brottsbalken eller om det finns särskilda skäl för rättshjälp,

2. utlänningar som varken är eller tidigare varit bosatta här, om det inte finns särskilda skäl för rättshjälp,

3. den som är eller har varit näringsidkare i angelägenhet som har uppkommit i hans näringsverksamhet, om det inte finns skäl för rättshjälp med hänsyn till verksamhetens art och begränsade omfattning, hans ekonomiska och personliga förhållanden och omständigheterna i övrigt,

4. i fråga om anspråk som överlåtit till den rättssökande, om överlåtelserna kan antagas ha ägt rum i syfte att åstadkomma fördel vid prövning av begäran om rättshjälp,

5. för upprättande av självdeklaration,

6. för upprättande av äktenskapsförord, testamente eller gåvohandling,

7. i angelägenhet rörande bodelning, om det inte med hänsyn till boets beskaffenhet och makarnas eller sambornas personliga förhållanden finns särskilda skäl för rättshjälp,

8. om frågan om rättshjälp kan anstå till dess en annan rättslig angelägenhet, vari anspråket stöder sig på väsentligen likartad grund, har avgjorts slutligt,

9. ägaren eller tidigare ägare av en fastighet eller en byggnad i angelägenhet som avser fastigheten eller byggnaden, om han har eller borde ha haft rättsskyddsförsäkring eller något annat liknande rättsskydd som omfattar angelägenheten och något annat inte följer av andra stycket,

10. i angelägenhet rörande trafikskadeersättning enligt trafikskadelagen (1975:1410) eller rörande skadestånd som kan betalas från en föreliggande ansvarsförsäkring; dock får rättshjälp beviljas den skadelidande om angelägenheten är anhängig vid domstol eller rör enbart annan skada än personskada,

11. i angelägenhet rörande skuldsanering enligt skuldsaneringslagen (1994:334),

12. i angelägenhet rörande skatter, tullar, avgifter eller betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter, om det inte finns särskilda skäl för rättshjälp.

13. den som inte har befogat intresse av att få sin sak behandlad.

¹ Prop. 1993/94: 151, bet. 1993/94: SkU31, rskr. 1993/94:335.

² Lagen omtryckt 1993:9.

I fall som avses i första stycket 9 får rättshjälp beviljas när den rättssökandes egna kostnader i angelägenheten har uppgått till minst tre gånger det basbelopp som anges i 6 § första stycket. Därvid beaktas endast kostnader av sådant slag som kan antas komma att betalas från den rättssökandes rättskydd eller, om något sådant inte finns, kostnader som avses i 9 § andra stycket.

I fråga om visst slag av ärenden som är talrikt förekommande och normalt av enkel beskaffenhet kan regeringen förordna att allmän rättshjälp ej skall beviljas.

Under förutsättning av ömsesidighet kan regeringen förordna att medborgare i en viss främmande stat och den som, utan att vara medborgare i den staten, är bosatt där skall vara likställd med svensk medborgare i fråga om allmän rättshjälp.

På regeringens vägnar

GUN HELLSVIK

Lena Moore
(Justitiedepartementet)
